

S E N T I N Ț Ă

În numele Legii

10 ianuarie 2024

Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul,
grefier

Ialanji Arina

Roscolotenco Regina, Garștea Oxana

cu participarea:

procurorului

Vatavu Diana

apărătorului

Dorfman Igor

a examinat în ședință de judecată publică, cauza penală de învinuire a lui,

CUȚAREV Vladlen *****, născut la *****, IDNP 0*****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat din *****, str. ***** studii medii, nesupus militar, angajat în calitate de șofer, căsătorit, trei copii minori la întreținere, posedă limba de stat, fără grad de invaliditate, nu deține titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, nu a fost reținut sau arestat în prezenta cauză, anterior ne judecat,

- în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.d), art. 190 alin. (5) Cod Penal al R. Moldova și,

Prezenta cauză se află în proces de examinare din data de 30 noiembrie 2022 potrivit încheierii de numire a ședinței preliminare, *în urma redistribuirii repetate*.

Procedura de citare a fost îndeplinită.

Procurorul Vatavu Diana, a pledat pentru recunoașterea inculpatului Cuțarev Vladlen vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin. (2) lit.d) din Codul penal (redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări), însă reieșind din prevederile art.60 alin. (1) Cod penal, deoarece din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de prescripție, a libera de răspundere penală pe acest capăt de acuzare și a înceta procesul penal. Totodată s-a solicitat a-l declara culpabil pe Cuțarev Vladlen de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) din Codul penal (redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări) și a-i stabili pedeapsa în baza acestei legi de 10 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu admiterea integrală a acțiunii civile.

Apărătorul Dorfman Igor, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, or partea acuzării nu a prezentat careva probe care ar confirma învinuirea adusă inculpatului Cuțarev Vladlen.

Inculpatul Cuțarev Vladlen, pledează nevinovat, solicitând să fie achitat.

În baza materialelor din dosar și a probelor administrate în ședință, instanța

a c o n s t a t a t :

Prin ordonanța privind modificarea acuzării în sensul agravării din 22 mai 2023, inculpatul **CUȚAREV Vladlen**, este învinuit de către organul de urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.d), art. 190 alin. (5) Cod Pena, în următoarele circumstanțele.

Procurorul în Procuratura ***** Oficiul reprezentare a învinuirii în instanța de judecată, Vatavu Diana, participând în prima instanță la judecarea cauzei de învinuire a lui Cuțarev Vladlen a constatat că, în cadrul urmăririi penale ultimul a fost pus sub învinuire că în perioada de timp între anii 2012 - 2014, având scopul dobândirii ilicite a dreptului de proprietate asupra terenului din *****, str.Ciuflea cu nr.cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, cunoscând cu certitudine că la 24 decembrie 2013, Judecătoria sectorului Rîșcani ***** președinte de ședință *****, nu a examinat cererea de chemare în judecată la acțiunea lui Cuțarev Vladlen împotriva Consiliului municipal Chișinău și nu a emis încheierea în cauza civilă nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012, privind admiterea cererii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului sus menționat, în condiții nestabilite de către organul de urmărire penală, a falsificat încheierea în cauză și la 26 mai 2014 ora

10:39 a prezentat-o spre înregistrare către OCT Chișinău, solicitând înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului.

Astfel, Cuțarev Vladlen a fost pus sub învinuire pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(1) din Codul penal, adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Ulterior, întru realizarea scopului său de a dobândi ilicit mijloace financiare, ca rezultat al înregistrării la OCT Chișinău a dreptului de proprietate la 26 mai 2014 asupra terenului cu nr. cadastral *****, aflat anterior în proprietatea municipiului Chișinău, a înstrăinat, prin contract de vânzare-cumpărare din 28 mai 2014, lui *****, terenul sus menționat, astfel, cauzând Consiliului municipal Chișinău o daună materială în mărime de 821, 65 lei.

În aceste circumstanțe, Cuțarev Vladlen a fost pus sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.190 alin.(1) din Codul penal - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de adune în proporții considerabile.

În cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit că conform informației eliberate de Agenția Servicii Publice Departamentul Cadastral valoarea estimată a bunului imobil cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0, 07 ha de pe adresa *****, sect.Centru, str.Ciuflea constituie 536256 lei, dar nu 821,65 lei, din care motiv se impune necesitatea modificării învinuirii în sensul agravării în privința lui Cuțarev Vladlen.

Astfel, Cuțarev Vladlen în perioada de timp între anii 2012-2014, având scopul dobândirii ilicite a dreptului de proprietate asupra terenului din ***** str.Ciuflea cu nr.cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, cunoscând cu certitudine că la 24 decembrie 2013 Judecătoria sectorului Rîșcani, *****, președinte de ședință *****, nu a examinat cererea de chemare în judecată la acțiunea lui Cuțarev Vladlen împotriva Consiliului municipal Chișinău și nu a emis încheierea în cauza civilă nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012, privind admiterea cererii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului sus menționat, în condiții nestabilite de către organul de urmărire penală a falsificat încheierea în cauză și la 26 mai 2014 ora 10:39 a prezentat-o spre înregistrare către OCT Chișinău, solicitând înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului.

Prin acțiunile sale, Cuțarev Vladlen a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2) lit. d) din Codul penal (redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări), adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice.

Ulterior, întru realizarea scopului său de a dobândi ilicit mijloace bănești, prin înșelăciune, după înregistrarea în baza încheierii falsificate nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012, la OCT Chișinău a dreptului de proprietate la 26 mai 2014 asupra terenului situat în *****, str.Ciuflea, cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, i-a înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare din 28 mai 2014, lui *****, terenul sus menționat, astfel, cauzând Primăriei municipiului Chișinău o daună materială în mărime de 536 256 lei.

În aceste circumstanțe, Cuțarev Vladlen a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) din Codul penal (redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări) - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Concluzia instanței de judecată se bazează pe următoarele:

I. Circumstanțele stabilite în cadrul cercetării judecătorești

1.1. Fiind audiat în ședința de judecată, **inculpatul Cuțarev Vladlen**, a declarat că nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate și a comunicat că în perioada anilor 1998-2008 a activat în cadrul Instituției Penitenciar nr. 13 *****, în funcția de șef de bloc, plutonier adjutant, iar în anul 2010 în calitate de colaborator al instituțiilor penitenciar ce dispunea de dreptul de a fi asigurat cu locuință, a depus o cerere la Primăria ***** cu privire la acordarea unui lot de pământ, însă a primit răspuns oficial de refuz. Ulterior refuzul primit a contestat la Curtea de Apel Chișinău, care la data de 15 noiembrie 2011, a admis acțiunea sa și a obligat Consiliul municipal Chișinău să-i

atribuie lui și familiei sale un lot de pământ, decizia ulterior fiind contestată de reprezentantul primăriei, totodată fiind informat despre imposibilitatea executării deciziei pe motivul contestării acesteia. La data de 04 iulie 2012 Curtea Supremă de Justiție a menținut decizia Curții de Apel, care sunt în vigoare pînă la moment. S-a adresat organului primăriei în vederea executării deciziei instanței superioare însă aceștia i-au refuzat, atunci s-a adresat executorului judecătoresc – *****, care i-a explicat necesitatea adresării unei cereri la Judecătoria sect. Rîșcani, ***** precum că s-a identificat un teren și urmează a fi formulată solicitarea privind alocarea acestuia prin hotărîre judecătorească, cu ce a fost de acord. Tot executorul judecătoresc i-a făcut oferta existenței altor loturi de pământ. Cererea a fost întocmită sau de apărător sau de executor, concret nu ține minte și cererea probabil a fost înregistrată de executorul judecătoresc, iar la data de 24 decembrie 2012 a avut loc ședința de judecată în cadrul căreia a avut loc adoptarea hotărîrii pe caz și nu ține minte dacă a fost prezent la ședință și dacă i-a fost înmînată decizia, încheierea fiind în vigoare și la moment. În perioada dată a fost asistat de un avocat dar nu ține minte datele de identitate a acestuia. În conținutul încheierii era indicată posibilitatea înregistrării acesteia la Oficiul Cadastral. A achitat o taxă de stat pentru lotul de pământ dar nu ține minte autoritatea emitentă a bonului. Hotărîrea nu a falsificat-o și nu a întocmit el încheierea, nu a aplicat ștampila. Încheierea a primit-o sau prin poștă sau de la executorul judecătoresc, dar nu ține minte dacă avea aplicată ștampila, însă în anul 2014 cînd a prezentat-o OCT Centru, din strada Armeană încheierea era în original fiind aplicată ștampila umedă, el personal niciodată nu a mers în instanță pentru a aplica ștampila umedă, iar colaboratorii OCT nu au invocat careva ilegalități sau omisiuni pe marginea încheierii prezentate. Executorul judecătoresc – ***** nu i-a comunicat despre existența cărorva probleme referitor la punerea în executare a încheierii. La data de 28 mai 2014 lotul de teren a fost comercializat și notarul nu i-a comunicat referitor la existența cărorva probleme referitor la înregistrarea contractului de vînzare-cumpătare fiind prezentat notarului și extrasul eliberat de OCT. Rude și cunoștințe în Judecătoria Rîșcani, ***** nu deține, și nu l-a cunoscut pe judecătorul Iurie Țurcan. Nu cunoaște condițiile de întocmire și oformare a hotărîrii judecătorești. Terenul a fost comercializat în urma anunțurilor, iar decizia de a vinde terenul a reieșit din faptul că soția sa, care de asemenea era colaborator al serviciului penitenciar era bolnavă de tuberculoză și avea nevoie de bani. Încheierea a fost prezentată pentru executare, iar extrasul nu i-a fost eliberat în aceeași zi.

1.2. În susținerea vinovăției inculpatului în comiterea faptei imputate *acuzatorul de stat* a prezentat spre cercetare următoarele probe:

1.3. Fiind audiat în ședința de judecată, *reprezentantul legal al părții civile, Primăria ******, *Coica Ivan*, a declarat că pe cazul dat cunoaște doar informația reflectată în rechizitoriu, în acest sens fiind înaintată acțiune civilă în valoare de 4 840 000 lei, pe care Primăria ***** o susține integral. Nu cunoaște dacă reprezentantul Primăriei a participat la judecarea în fond a cauzei civile, dar despre încheierea judecătorească au aflat din cadrul cauzei penale, nu cunoaște despre existența sau nu a dosarului civil în temeiul căruia a fost adoptată încheierea respectivă. Nu deține informația cu privire la valoarea bunului în anul 2014 potrivit datelor cadastru, dar consideră că suma indicată în baza de date cadastru este mult mai mică valorii de piață a bunului și este una învechită. Direcția Arhitecturii și Urbanism al Primăriei ***** în anul 2016 a eliberat eronat certificatul ce atestă valoarea terenului în sumă de 861 lei, din considerentul că au aplicat procedura de evaluare pentru privatizarea bunului aferent. Consideră că eliberarea unui atare răspuns de către Direcția Urbanism, nu combate valoarea terenului menționată și probată în cadrul acțiunii civile. Autoritatea publică locală a evaluat costul terenului la prețul de piață, și consideră că acesta este unul real. Nu este un termen expres stabilit pentru evaluarea bunurilor imobile, aceasta fiind realizată doar în cadrul cauzelor penale. Cunoaște că Cuțarev Vladlen a deținut o hotărîre judecătorească, nu cunoaște de către cine a fost emisă, cu privire la alocarea spațiului locativ în temeiul art. 11 Cod Funciar, care presupunea acordarea spațiului locativ familiilor tinere. Nu cunoaște dacă hotărîrea judecătorească a parvenit spre executare în Primăria *****. Nu cunoaște dacă a existat o cauză civilă ce s-a soldat cu emiterea încheierii date. Nu cunoaște dacă încheierea

din 24 decembrie 2012 a fost contestată. Au fost încheiate mai multe acte de dispoziție asupra bunului din str. Ciuflea, inclusiv acesta fiind supus grevării.

II. Totodată, în opinia procurorului, vina inculpatului este dovedită și prin următoarele probe:

2.1. Proces-verbal de examinare a obiectului din 18 mai 2015, prin care au fost examinate următoarele documente:

- Scrisoarea Președintelui Judecătorei Rîșcani, ***** nr. 2280 din 29 ianuarie 2015, potrivit căreia s-a invocat că pe parcursul anilor 2010-2014, în cadrul Judecătorei Rîșcani ***** , nu a fost înregistrată nici o cerere de chemare în judecată unde în calitate de participanți la proces figurează Vladlen Cuțarev împotriva Consiliului Municipal Chișinău.

- Dosarul civil nr.3c/a-1163/2012 la acțiunea ***** către executorul judecătoresc ***** , care în baza ordonanței de ridicare din 29 octombrie 2014 a fost ridicat de la Judecătoria Rîșcani, ***** conform procesului-verbal de ridicare din 31 octombrie 2014. Dosarul examinat este cusut, numerotat în total pe 8 file. Dosarul conține copertă care are înscrisuri de mână cu pix la rubrica nr. este indicat „30/3-1163/2012”, iar la rubrica „Acțiunii, cererii” - „***** către Ex.Jud. ***** privind neacordarea informației”, iar la rubrica, „judecat la” - 20 februarie 2013 (restituit). Filele 1-4 conțin cererea de chemare în judecată a ACC 55/118, Vasile Buza către executorul judecătoresc ***** cu privire la obligarea prezentării procedurii executorii, pe prima filă fiind aplicată impresiunea ștampilei a Judecătorei Rîșcani, ***** de intrare nr.6107 din 14 decembrie 2012, iar fila a patra este semnată din numele administratorului ACC 55/118, Ion Croitoru cu aplicarea ștampilei ACC și a președintelui, Zagameanu. Fila 4-încheierea judecătorului Judecătorei Rîșcani, ***** , ***** din 22 ianuarie 2013 de a nu da curs cererii de chemare în judecată a ***** , fiind semnată din numele magistratului; fila 6 - încheierea judecătorului Judecătorei Rîșcani, ***** , ***** din 20 februarie 2013 de restituire a cererii de chemare în judecată a ***** : fila 7 - scrisoare de informare a reclamantului cu aplicarea impresiunii ștampilei Rîșcani, ***** de ieșire nr.5-4/1288 din 22 iulie 2013; fila 8 - aviz de recepție și pe coperta dosarului este borderou.

- Extras din PIGD a cauzei civile înregistrate manual cu nr.3c/a-1163/2012 care a fost prezentat ca anexă la demersul președintelui Judecătorei Rîșcani ***** O. Melniciuc cu nr. 39973 din 03 octombrie 2014. Extrasul examinat se referă la acțiunea lui „Cuțarev Vladlen vs Consiliul ***** Direcția generală arhitectură urbanism și relații funciare”, înregistrată în PIGD cu nr. 41-3-10487-14122012. Extrasul conține informații detaliate din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD) privind cronologia evenimentelor de la depunerea / înregistrarea cererii de chemare în judecată, inclusiv și informația despre acțiunile întreprinse pe cauza civilă, până la ultimul eveniment pe dosarul civil înregistrat în Judecătoria Rîșcani, ***** , cu fișierul din PIGD atașat. Potrivit anexelor la extras, în PIGD au fost efectuate modificări la data de 03 iunie 2014, fiind modificată inclusiv denumirea anterioară a dosarului „ACC/1 1”.

- Materialele ridicate din dosarul tehnic al bunului imobil din ***** str. Ciuflea cu nr. cadastral *****.

În materialele cauzei penale se conțin filele 1, 8-19 în original pe 13 file precum și fotocopiile obținute pe 17 file din dosarul tehnic al bunului imobil din ***** str. Ciuflea cu nr. cadastral ***** , care sunt cusute, numerotate și sigilate în total pe 30 file și anexate la procesul-verbal de examinare a dosarului tehnic menționat.

Astfel se conțin:

Fila nr.1, care reprezintă cererea lui Cuțarev Vladlen din 23 mai 2014 adresată OCT Chișinău privind verificarea și recepția planului geometric înregistrată cu nr.0100/14/73612, pe cerere fiind aplicată o semnătură din numele lui Cuțarev V;

Filele nr. 8-12 - reprezintă dosarul tehnic întocmit de SRL „L*****” cu nr. cadastral 0100101(1147 - cu înscris manual) fiind cusut cu aplicarea ștampilei SRL „L*****” și a semnăturii

din numele lui ***** V, fila 8 fiind semnată din numele administratorului SRL „L*****” cu aplicarea ștampilei întreprinderii semnată din numele inginerului cadastral *****; pe fila în cauză este aplicată ștampila dreptunghiulară a OCT Chișinău cu nr. 0100114173612 din 23 mai 2014; fila 9 reprezintă act de stabilire a hotarelor sectorului de teren în scopul elaborării planului geometric din 24 septembrie 2012 pe partea verso fiind aplicată semnătura din numele lui Vladlen Cuțarev, precum și semnătura din numele lui ***** și impresiunea ștampilei SRL „L*****”; Fila 10 reprezintă schema de stabilire a hotarului sectorului de teren cu aplicarea semnăturii din numele lui Vladlen Cuțarev, precum și semnătura din numele lui ***** și impresiunea ștampilei SRL „L*****”; Fila 11 - reprezintă planul geometric din 24 septembrie 2012 a terenului amplasat în ***** str. Ciuflea cu suprafața de 0,07 ha cu aplicarea semnăturii din numele lui Vladlen Cuțarev, semnătura din numele lui ***** și impresiunea ștampilei SRL „L*****” și semnătura din numele lui ***** V. fila 12 - reprezintă o filă curată pe verso fiind aplicată ștampila SRL „L*****” și semnătura din numele lui ***** V.

Fila 13 reprezintă cererea lui Cuțarev Vladlen din 27 mai 2014 adresată OCT Chișinău privind înregistrarea primară a dreptului de proprietate a terenului și eliberarea informațiilor înregistrată cu nr.0100/14/74667, pe cerere fiind aplicată o semnătură din numele lui Cuțarev V;

Filele nr. 14-19 sunt cusute și numerotate în total pe 6 file cu aplicarea ștampilei Judecătoriei Râșcani, ***** de secretariat fiind semnată din numele judecătorului *****; astfel filele 14-18 reprezintă încheierea Judecătoriei Râșcani, ***** nr. 3c/a -1163/12 din 24 decembrie 2012 a judecătorului *****; pe prima fila în colțul drept partea de sus este aplicată ștampila dreptunghiulară a OCT Chișinău cu nr. 0100/14/74667 din 26 mai 2014 cu nr. cadastral ***** cu semnătura din numele M. *****; iar pe fila 18 sunt aplicate două semnături din numele lui *****; un înscris manual „încheierea este definitivă și irevocabilă din 09.01.2013” și impresiunea ștampile cu stemă a Judecătoriei Râșcani, *****; fila 19 reprezintă copia planului geometric din 24 septembrie 2012 a terenului amplasat în ***** str. Ciuflea cu suprafața de 0,07 ha cu aplicarea ștampilei dreptunghiulare a OCT Chișinău cu nr. 0100114173612 din 23 mai 2014 și a unei semnături indescifrabile; pe partea verso fiind imprimată caracteristicile tehnice a bunului imobil;

Filele 20, 21, reprezintă copiile buletinelor de identitate a cet. Cuțarev Vladlen seria ***** din 27 ianuarie 2005 Cp - 0***** și cet. ***** seria ***** eliberat la 09 iulie 2007 Cp - *****;

Fila 22 reprezintă cererea lui ***** din 04 iunie 2014 adresată OCT Chișinău privind înregistrarea curentă a dreptului de proprietate a terenului și eliberarea informațiilor înregistrată cu nr.*****; pe cerere fiind aplicată o semnătură din numele lui *****și a registratorului M. *****;

Filele 23-24 reprezintă contractul de vânzare-cumpărare din 28 mai 2014 autentificat la notarul public ***** cu nr. 1750, a terenului amplasat în ***** str. Ciuflea cu nr. cadastral 01001011 147 cu suprafața de 0,07 ha, prin care Cuțarev Vladlen și ***** au vândut lui ***** terenul la prețul de 536256 lei, pe fila nr. 23 este aplicată ștampila dreptunghiulară a OCT Chișinău cu nr. ***** din 30 mai 2014 cu nr. cadastral *****; pe fila 24 fiind aplicate semnăturile din numele lui Cuțarev Vladlen, ***** și *****; partea verso reprezintă mențiunea de autentificare a notarului.

Filele 25-27, reprezintă copiile buletinelor de identitate a cet.-lor ***** seria ***** din ***** Cp - ***** și cet. ***** seria ***** eliberat la 13 aprilie 2007 Cp - *****;

Fila 28 reprezintă cererea lui ***** din 13 august 2014 adresată OCT Chișinău privind eliberarea informațiilor înregistrată cu nr.0100/14/121386 și semnată din numele lui *****.

Fila 29 reprezintă cererea SRL „*****” din numele reprezentantului I***** din 24 septembrie 2012 adresată OCT Chișinău privind înregistrarea curentă și eliberarea informațiilor, înregistrată cu nr.0100/14/131161, pe cerere fiind aplicată o semnătură din numele lui *****r și a registratorului *****i.

Fila 30 reprezintă copie autentificată a contractului de vânzare-cumpărare din 24 septembrie 2012 autentificat la notarul public Andrei Bloșenco cu nr. 7041, a terenului amplasat în ***** str. Ciuflea cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 0,07 ha, prin care ***** și ***** au

vândut SRL „*****” terenul la prețul de 536256 lei, pe filă este aplicată ștampila dreptunghiulară a OCT Chișinău cu nr. 0100/14/131 161 din 01 septembrie 2014 cu nr. cadastral *****, partea verso reprezintă mențiunea de autentificare a notarului.

De asemenea în materialele dosarului se conțin copiile autentificate ale extrasului din Registrul bunurilor imobile a imobilului nr. *****, care reprezintă informația din Registrul bunului imobil a terenului amplasat în *****, str. Ciuflea, dreptul de proprietate asupra căruia a fost înregistrat după Cuțarev Vladlen și ***** în baza încheierii Judecătoriei Rîșcani nr. 3c/a-1163/12 din 25 decembrie 2012, cu indicarea datei când a fost semnat de registratorul ***** Marina din 03 iunie 2014, pe 2 file. (f.d. 65-67, vol.I)

III. Argumentele părții acuzării.

3.1. În susținerea învinuirii acuzatorul de stat a invocat declarațiile reprezentantului legal al părții civile, Primăria *****, Coica Ivan, proces-verbal de examinare a obiectului din 18 mai 2015, precum și alte materiale pe cauza penală.

IV. Argumentele părții apărării.

4.1. În susținerea poziției de apărare a inculpatului Cuțarev Vladlen, avocatul Dorfman Igor, a solicitat emiterea unei sentințe de achitare, or partea acuzării nu a prezentat probe veridice și suficiente pentru a demonstra vinovăția inculpatului.

Deci, din acuzarea adusă, se constată, că deja din anul 2012, Cuțarev Vladlen, urmărea un scop determinat de a dobândi ilicit dreptul de proprietate asupra terenului din *****, str.Ciuflea, cu nr.cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha. Consideră că această afirmație este bazată total pe niște presupuneri, or nu au fost prezentate careva probe în acest sens, ce ar demonstra faptul dat.

În aceste condiții, urma a se demonstra, în ce împrejurări Cuțarev Vladlen ar fi identificat lotul de teren menționat și prin ce metode acesta urma sau intenționa să-1 dobândească în mod ilicit, fapte care nu se regăsesc în acuzare.

În continuare, acuzarea la art.361 alin.(2) Cod penal, iarăși este bazată pe presupuneri, afirmându-se, precum că Cuțarev Vladlen cunoștea cu certitudine, că în Judecătoria Râșcani nu s-a examinat o cerere de chemare în judecată a sa către Consiliul municipal Chișinău și că nu a fost emisă încheierea în cauza civilă nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012.

Menționează că nu a existat careva cerere de chemare în judecată, ci conform încheierii reținute mai sus, s-a supus examinării cererea privind schimbarea modului și ordinii de executare a hotărârii din 15 noiembrie 2011 emise pe marginea cauzei intentate de Cuțarev Vladlen împotriva Consiliului municipal Chișinău, Direcției Generale Arhitectură, Urbanism și Relații Funciare, privind recunoașterea refuzului ilegal și obligarea emiterii actului administrativ.

Examinând încheierea (copia acesteia) în cauză, apărătorul a stabilit, că aceasta corespunde în totalmente cerințelor procesuale privind întocmirea și emiterea unui act procesual într-un proces civil, este bazată pe anumite acte emise anterior, cu descrierea unor împrejurări în consecutivitatea care au avut loc. Or, întocmirea unei astfel de încheieri de către o persoană din afara sistemului judecătoresc ar fi imposibilă, cu atât mai mult, de către o persoană neantrenată în procesul de înfăptuire a justiției. Faptul, că prin scrisoarea nr.2280 din 29 ianuarie 2015 a președintelui Judecătoriei Râșcani, *****, se afirmă, că pe parcursul anilor 2010-2014 în instanța dată nu a fost înregistrată vreo cerere de chemare în judecată înaintată de Cuțarev Vladlen, nu poate servi drept motiv sau probă, că ultimul ar fi falsificat vreo încheiere a acestei instanțe, or, acuzarea de stat în învinuirea adusă, afirmă, că acesta, „în condiții nestabilite de organul de urmărire penală a falsificat încheierea...”. Deci, astea sunt și presupunerile pe care le-a menționat mai sus și demonstrează formalitatea acuzării aduse, cât și lipsa unui rol activ a organului de urmărire penală în cercetarea împrejurărilor cauzei.

Consideră că odată ce se afirmă, că a falsificat încheierea menționată, în scopul dobândirii ilicite a unui bun, această faptă nu poate fi încadrată în baza art.361 Cod penal, ci constituie o etapă de pregătire a infracțiunii de escrocherie, prevăzută de art.190 Cod penal.

Semnaleză că în procesul cercetării judecătorești, așa și nu s-a stabilit, cum și prin ce metode ar fi falsificat sau confecționat Cuțarev Vladlen încheierea din 24 decembrie 2012 a Judecătoriei Râșcani, cum acesta a obținut semnătura judecătorului și în ce împrejurări pe încheiere ar fi fost aplicată ștampila instanței de judecată. Or, toate acestea ne demonstrează, că Cuțarev Vladlen nu ar fi avut posibilitate reală de a confecționa încheierea unei instanțe de judecată, fapt neprobat de acuzare.

Inculpatul a menționat, că s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere corespunzătoare celorla expuse în încheiere, care a fost examinată și a obținut ulterior încheierea instanței, care a și prezentat-o în OCT Chișinău.

Careva posibilități de a confecționa o astfel de încheiere nu a avut, nici accesul la ștampila instanței de judecată.

Menționează că anterior, acțiunile inculpatului Cuțarev Vladlen la acest capăt de acuzare, au fost încadrate în baza prevederilor alin.(1) art.361 Cod penal, fiind calificate în baza alin.(2) lit.d) art.361 Cod penal doar în baza ordonanței din 22 mai 2023 a acuzatorului de stat în ședință judiciară.

Reține și faptul, că infracțiunea prevăzută de alin.(1) art.361 Cod penal, face parte din categoria celor ușoare (art.16 Cod penal) și corespunzător, prescripția tragerii la răspundere penală expiră după 2 ani (art.60 Cod penal) de la momentul săvârșirii infracțiunii. În cazul dat, prescripția a intervenit la 24 decembrie 2014, iar cauza penală în cazul dat urma a fi încetată din motivul menționat, adică în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Ne cătând la acest fapt, și la moment a intervenit termenul de prescripție, or, infracțiunea prevăzută de alin.(2) art.361 Cod penal, este una mai puțin gravă, termenul de prescripție intervenind în decembrie 2017.

Totodată, formalitatea învinuirii la acest capăt de acuzare este demonstrat și prin faptul, că în textul învinuirii nu regăsim cuantumul acelei daune în proporții mari cauzat „intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice” și nici acea „persoană juridică”, căreia chipurile i-au fost cauzate daune.

Ce ține de capătul de acuzare prin care inculpatul Cuțarev Vladlen este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, partea apărării îl consideră unul neclar și formal.

Astfel, din start s-a menționat, că nu se regăsește în acuzare descrierea acțiunilor pretinse de înșelăciune, inducere în eroare sau a altor semne calificative, care ar fi fost comise de către Cuțarev Vladlen și corespunzător nici în privința cui anume. Adică, la prezenta cauză penală nu avem o victimă sau parte vătămată, or, acuzarea de stat nu a prezentat dovezi în partea comiterii unor acțiuni de inducere în eroare a unei persoane de către Cuțarev Vladlen, prin prezentarea unei informații mincinoase victimei (care nu o avem în cazul nostru).

Astfel, acuzarea afirmă, că Cuțarev Vladlen având scopul dobândirii ilicite a mijloacelor financiare, a înstrăinat terenul lui *****Marin și a cauzat Primăriei ***** o daună materială în mărime de 536 256 lei. Apărarea întreabă, pe cine a înșelat Cuțarev Vladlen prin faptul, că a înstrăinat un teren asupra căruia deținea dreptul de proprietate? Care ar fi acțiunile lui de înșelăciune? Nu regăsește răspuns la aceste întrebări în acuzarea adusă și materialele procesului penal dat.

Menționează, că la moment, infracțiunea prevăzută de alin.(5) art.190 Cod penal, este expusă în felul următor, și anume: (1) Escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, (5) Acțiunile prevăzute la alin.(1)-(4), dacă valoarea bunurilor depășește 40 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărârea de Guvern în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În acuzarea adusă inculpatului din 22 mai 2023, se indică, că a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (5) din Codul penal (redacția anului 2022, cu ulterioarele modificări), adică

s-ar avea în vedere, toate ulterioarele modificări și deci urma a fi expusă reieșind din redacția la momentul înaintării acuzații.

Anterior, acțiunile inculpatului pe acest capăt de acuzare, au fost încadrate în ședință judiciară în conformitate cu prevederile alin.(1) art.190 Cod penal (ordonanța procurorului în procuratura *****), dlui Gheorghe Graur, din 29 noiembrie 2019 – (vol.II, f.d. 24.).

La 15 septembrie 2020 (vol.II, f.d. 163-166), apărarea în interesele lui Cuțarev Vladlen, a depus în instanța de judecată o cerere privind încetarea procesului penal, în conformitate cu prevederile alin.(1) art.332 Cod de procedură penală, pe care o susține și în continuare.

În cererea înaintată s-a menționat, că infracțiunea prevăzută de alin.(1) art.190 Cod penal, face parte din categoria celor mai puțin grave (art.16 Cod penal) și corespunzător, prescripția tragerii la răspundere penală expiră după 5 ani (art.60 Cod penal) de la momentul săvârșirii infracțiunii.

În cazul dat, prescripția a intervenit la 26 mai 2019, iar cauza penală în cazul dat, indiferent de soluția primită în partea vinovăției inculpatului, urmează a fi încetată din motivul menționat, adică în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală.

Consideră că la momentul retragerii de către acuzatorul de stat a cauzei penale pentru efectuarea unor acțiuni de urmărire penală, cu trimitere la prevederile alin.(2) art.326 Cod de procedură penală, s-a făcut o tentativă de a convinge instanța de judecată, precum că Cuțarev Vladlen ar fi comis o altă infracțiune, neavând în acest sens careva probe suplimentare și convingătoare, or, acuzarea de stat a ignorat și prevederile legislației în vigoare, în partea ce se referă la aplicarea prescripției tragerii la răspundere penală și a căutat modalitățile de a impune luarea unei alte decizii de către instanța de judecată, decât cea prevăzută de alin.(1) art.332 Cod de procedură penală - în cazul în care Cuțarev Vladlen va fi găsit vinovat de comiterea infracțiunilor ce i se incriminează sau a unei soluții de achitare, la care insistă apărarea și inculpatul.

Notează că în conformitate cu prevederile alin.(1) art.332 Cod de procedură penală, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute de art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute de art.53-60 Cod penal, instanța prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Astfel, în cazul nostru, drept temei de încetare a procesului, apărarea consideră că constituiau prevederile lit.g) art.53 și art.60 din Codul penal, adică a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală, pe ambele capete de acuzare.

Semnalează că prescripția tragerii la răspundere penală, sub raportul naturii sale juridice, reprezintă un temei incontestabil de liberare a persoanei de răspundere penală și de finisare a acțiunilor procedurale, creând astfel certitudinea înlăturării simultane atât a obligației inculpatului de a fi tras la răspundere penală, cât și a dreptului autorității statului de a cere tragerea acestuia la răspundere penală.

Iar, partea acuzații, deja după expirarea termenilor de prescripție la infracțiunile ce i se incriminează lui Cuțarev Vladlen, adică după 26 mai 2019, încerca prin orice metode, de a administra, chiar și pe o cale nu chiar absolut legală, careva presupuse probe și de a-l pune pe Cuțarev Vladlen, chipurile sub o nouă acuzare.

V. Aprecieria instanței.

Potrivit art. 101 alin. (1) și (2) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova – fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Analizând probele menționate în cumul cu materialele administrate instanța de judecată a ajuns la concluzia de a pronunța o sentință de achitare în privința inculpatului Cuțarev Vladlen din următoarele considerente:

În rezultatul examinării cauzei penale în instanța de judecată, învinuirea înaintată inculpatului Cuțarev Vladlen, nu și-a găsit confirmarea, ba din contra, analiza probelor admisibile, concludente, pertinente, utile și administrate nemijlocit în ședința de judecată dovedesc nevinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor incriminate.

Instanța ține cont că, în conformitate cu art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

Potrivit ordonanței de punere sub învinuire din 08 iunie 2016, s-a dispus punerea sub învinuire a lui Cuțarev Vladlen, incriminându-i comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.c) și art. 361 alin. (1) Cod penal. (f.d. 205, vol.I)

Prin ordonanță privind modificarea acuzării din 29 noiembrie 2018, s-a dispus modificarea învinuirii lui Cuțarev Vladlen incriminându-i comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (1) și art. 190 alin. (1) Cod penal. (f.d.84, vol.II)

Astfel, în cadrul urmăririi penale Cuțarev Vladlen a fost pus sub învinuire că în perioada de timp între anii 2012 - 2014, având scopul dobândirii ilicite a dreptului de proprietate asupra terenului din ***** str.Ciuflea cu nr.cadastral ***** cu suprafața de 0,07 ha, cunoscând cu certitudine că la 24 decembrie 2013, Judecătoria sectorului Rîșcani, ***** președinte de ședință ***** nu a examinat cererea de chemare în judecată la acțiunea lui Cuțarev Vladlen împotriva Consiliului municipal Chișinău și nu a emis încheierea în cauza civilă nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012, privind admiterea cererii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului sus menționat, în condiții nestabilite de către organul de urmărire penală, a falsificat încheierea în cauză și la 26 mai 2014 ora 10:39 a prezentat-o spre înregistrare către OCT Chișinău, solicitând înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului.

Ulterior, întru realizarea scopului său de a dobândi ilicit mijloace financiare, ca rezultat al înregistrării la OCT Chișinău a dreptului de proprietate la 26 mai 2014 asupra terenului cu nr. cadastral ***** aflat anterior în proprietatea municipiului Chișinău, a înstrăinat, prin contract de vânzare-cumpărare din 28 mai 2014, ***** terenul sus menționat, astfel, cauzând Consiliului municipal Chișinău o daună materială în mărime de 821, 65 lei.

În cadrul cercetării judecătorești acuzatorul de stat Vataș Diana a înaintat instanței ordonanță privind modificarea acuzării în sensul agravării din 22 mai 2023, învinuindu-l pe Cuțarev Vladlen de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.d) Cod penal (în redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări), adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice și art. 190 alin. (5) Cod penal (în redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări), escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari reținând că conform informației eliberate de Agenția Servicii Publice Departamentul Cadastral valoarea estimată a bunului imobil cu nr. cadastral ***** cu suprafața de 0, 07 ha de pe adresa ***** sect.Centru, str.Ciuflea constituie 536256 lei, dar nu 821,65 lei.

Respectiv, inculpatului Cuțarev Vladlen i se impută că în perioada de timp între anii 2012-2014, având scopul dobândirii ilicite a dreptului de proprietate asupra terenului din ***** str.Ciuflea cu nr.cadastral ***** cu suprafața de 0, 07 ha, cunoscând cu certitudine că la 24 decembrie 2013 Judecătoria sectorului Rîșcani, ***** președinte de ședință ***** nu a examinat cererea de chemare în judecată la acțiunea lui Cuțarev Vladlen împotriva Consiliului municipal Chișinău și nu a emis încheierea în cauza civilă nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012, privind admiterea cererii, recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului sus menționat, în condiții nestabilite de către organul de urmărire penală a falsificat încheierea în cauză și la 26 mai 2014 ora 10:39 a prezentat-o spre înregistrare către OCT Chișinău, solicitând înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenului.

Ulterior, întru realizarea scopului său de a dobândi ilicit mijloace bănești, prin înșelăciune, după înregistrarea în baza încheierii falsificate nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012, la OCT Chișinău a dreptului de proprietate la 26 mai 2014 asupra terenului situat în *****, str.Ciuflea, cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, i-a înstrăinat prin contractul de vânzare-cumpărare din 28 mai 2014, *****, terenul sus menționat, astfel, cauzând Primăriei municipiului Chișinău o daună materială în mărime de 536256 lei.

Instanța de judecată remarcă că, reieșind de învinuirea imputată lui Cuțarev Vladlen deja din anul 2012, urmărea un scop determinat de a dobândi ilicit dreptul de proprietate asupra terenului din *****, str.Ciuflea, cu nr.cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, afirmația bazată pe niște presupuneri, or nu au fost prezente careva probe care ar demonstra faptul respectiv.

Ca urmare analizei probelor cercetate în ședința de judecată și a declarațiilor participanților la proces, instanța de judecată reține că, versiunea înaintată de acuzatorul de stat, este însoțită de multe neconcordanțe.

Instanța de judecată subliniază, că și-a bazat constatările sale pe probele prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate conform standardului de dovadă, care este acel al „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau a similelor prezumției de fapt necombătute; adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (*hotărârea Irlanda c. Regatului Unit din 18 ianuarie 1978, seria A nr. 25, p. 65, alin. 161*).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (*cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007*). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (*cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei*).

Subsecvent, instanța mai adaugă că a apreciat probele inclusiv prin prisma declarațiilor oferite de inculpat, care nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, argumentele invocate au fost apreciate în coraborare cu declarațiile plauzibile a reprezentantului legal al părții civile coroborate cu celelalte probe, care infirmă informația reținută în actul de învinuire.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prisma prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și colaborării lor, instanța ajunge la concluzia că probele date nu demonstrează că fapta a fost săvârșită de inculpatul Cuțarev Vladlen.

Astfel, potrivit ordonanței privind modificarea acușării în sensul agravării din 22 mai 2023, lui Cuțarev Vladlen i se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.d) Cod penal (în redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări), adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi, soldate cu daune în proporții mari intereselor ocrotite de lege a persoanei juridice, infracțiune ce face parte din capitolul infracțiunilor contra autorităților publice și a securității de stat.

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „*Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993*”, CtEDO a statuat că „(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală”

Astfel instanța la argumentarea sentinței de achitare statuează că, pentru calificarea corectă a faptelor săvârșite de inculpat, probele examinate în cadrul cercetării judecătorești urmează a fi supuse analizei juridico-penale.

De menționat că *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod Penal, îl constituie relațiile sociale ce țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu documentele oficiale. Instanța atestă că în speță organul de urmărire penală a calificat acțiunile inculpatului ca atentând la activitatea normală a Judecătoriei sectorului Râșcani, *****.

Infracțiunea imputată inculpatului Cuțarev Vladlen are și un *obiect material* care reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Potrivit practicii judiciare relevante în domeniu, s-a constatat, la dezbaterea problemei de drept ce ține de obiectul material al infracțiunii prevăzute de art. 361 din Codul penal, concluzia este că documentul oficial este acel document care emană de la o autoritate publică de orice nivel sau care provine de la un terț, dar primit de o autoritate. Deci, noțiunea „document oficial” se referă nu doar la „documentele eliberate de autoritățile publice”, dar și la „documentele prezentate autorităților publice”. În această ordine de idei, luînd în considerare conținutul art. 6 al Legii RM privind accesul la informație, documentul oficial poate să apară și sub forma documentului privat, pus la dispoziția organelor sau persoanelor oficiale în condițiile legii de către alți subiecți de drept. În dependență de autorul documentului privat, ele pot fi documente private întocmite de persoane fizice sau documente private întocmite de persoane juridice de drept privat. Trebuie de menționat că, în primul rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt supuse procedurii publice de autentificare a documentelor create. Tocmai această procedură conferă documentului un caracter oficial, adică un caracter de drept public. În al doilea rând, documentele care emană de la particulari se consideră documente oficiale atunci când asemenea documente sunt primite oficial de persoana juridică de drept public, după care se află la dispoziția acestei persoane în legătură cu soluționarea problemei reprezentând obiectul de referință al documentelor primite. Deci, documentelor private li se recunoaște posibilitatea de a deveni documente oficiale. Momentul convertirii documentelor private în documente oficiale este desemnat prin punerea acestuia la dispoziția organelor sau a persoanelor oficiale în condițiile legii.

Instanța stabilește că încheierea Judecătoriei Râșcani, ***** în cauza civilă nr.3 c/a 1163/12 din 24 decembrie 2012 privind admiterea cererii privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra terenului și care ulterior a fost prezentat spre înregistrare în OCT Chișinău, constituie *obiectul material* al infracțiunii prevăzute de art.361 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii incriminate inculpatului Cuțarev Vladlen, în viziunea organului de urmărire penală a fost realizată prin următoarele acțiuni de confecționare, deținere, și folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Astfel, prin *confecționare*, în sensul art. 361 din Cod penal, se înțelege crearea sau denaturarea conținutului unor asemenea documente oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Examinând încheierea din prezenta speță instanța a stabilit, că încheierea din speță corespunde în totalmente cerințelor procesuale privind întocmirea și emiterea unui act procesual într-un proces civil, este bazată pe anumite acte emise anterior, cu descrierea unor împrejurări în consecutivitatea care au avut loc. Instanța relevă că este sarcina părții acuzării de a proba faptul că

Încheierea este una falsă, în lipsa unor probe în acest sens, toate dubiile se apreciază în favoarea inculpatului, or se relevă că partea acuzării avea obligația pozitivă de a efectua o expertiză ce urma să clarifice circumstanța falsului actului prezentat de inculpat către OCT, din moment ce inculpatul este învinuit în confecționarea falsă a încheierii Judecătoriei Râșcani din 24 decembrie 2013.

Totodată, întocmirea unei astfel de încheieri de către o persoană din afara sistemului judecătoresc ar fi imposibilă, cu atât mai mult, de către o persoană neantrenată în procesul de înfăptuire a justiției.

Iar faptul, că prin scrisoarea nr.2280 din 29 ianuarie 2015 a președintelui Judecătoriei Râșcani, *****, se afirmă, că pe parcursul anilor 2010-2014 în instanța dată nu a fost înregistrată vreo cerere de chemare în judecată înaintată de Cuțarev Vladlen, nu poate servi drept motiv sau probă, că ultimul ar fi confecționat vreo încheiere a acestei instanțe.

Or se atestă că potrivit extrasului din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor este stabilită înregistrarea cauzei civile nr. 41-3-10487-14122012, la cererea lui Cuțarev Vladlen vs Consiliul *****, Direcția generală arhitectură urbanism și relații financiare, prin operarea modificărilor la numele participanților la proces, precum și a denumirii cauzei civile. (f.d. 79,81 v-I)

Mai mult, partea acuzării în învinuirea adusă, afirmă, că acesta, „în condiții nestabile de organul de urmărire penală a falsificat încheierea...”, fiind doar presupunerile în acuzarea adusă, precum și lipsa unui rol activ a organului de urmărire penală în cercetarea împrejurărilor cauzei, precum audierii persoanei responsabile în realizarea modificărilor în cadrul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, sau a executorului judecătoresc referitor la circumstanțele punerii în executare a deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 noiembrie 2011.

Conducându-se de principiu *in dubio pro reo*, urmează să stabilească faptul că organul de urmărire penală a eșuat în demonstrarea acțiunii alternative de comitere a infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. d) Cod penal, or alte probe ce ar demonstra că anume inculpatul Cuțarev Vladlen a falsificat încheierea în cauză în cadrul cercetării judecătorești nu au fost prezentate. De asemenea urmau a fi verificată situația autenticității încheierii, precum și circumstanțele aplicării ștampilei instanței pe conținutul acesteia.

Aceleași argumente urmează a fi aplicate și la celelalte modalități alternative de săvârșire a infracțiunii care au fost reținute în sarcina inculpatului Cuțarev Vladlen, or în circumstanțele stabilite în lipsa probelor ce ar demonstra faptul cunoașterii de către acesta că încheierea Judecătoriei Râșcani, ***** este una falsă fiind confecționată de acesta, deținerea și folosirea documentelor oficiale false nu poate fi reținute în sarcina inculpatului din motivul că infracțiunea prevăzută de art.361 alin.(1) Cod penal este infracțiune cu intenție directă.

Latura subiectivă a infracțiunii se manifestă prin intenție directă, deoarece făptuitorul înțelege că confecționează, deține, folosește documente oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, dorește săvârșirea acestor acțiuni.

Consecvent instanța stabilește că și la capitolul laturii subiective organul de urmărire penală a eșuat neputând demonstra intenția directă a inculpatului la falsificarea actului oficial sau folosirea unui act fals.

Respectiv instanța semnalează că în procesul cercetării judecătorești, așa și nu s-a stabilit, cum și prin ce metode ar fi falsificat sau confecționat Cuțarev Vladlen încheierea din 24 decembrie 2012 a Judecătoriei Râșcani, cum acesta a obținut semnătura judecătorului și în ce împrejurări pe încheiere ar fi fost aplicată ștampila instanței de judecată. Or, toate acestea ne demonstrează, că Cuțarev Vladlen nu ar fi avut posibilitate reală de a confecționa încheierea a unei instanțe de judecată, fapt neprobat de acuzare.

Inculpatul a menționat, că s-a adresat în instanța de judecată cu o cerere corespunzătoare celor expuse în încheiere, care a fost examinată și a obținut ulterior încheierea instanței, care a și prezentat-o ulterior în OCT Chișinău, pentru executare.

În afară de aceasta, la prezenta cauză penală nu există o încheiere originală, la care ar fi fost aplicată ștampila umedă a instanței de judecată, ce ar conține și semnătura judecătorului indicat în încheiere.

Cu atât mai mult, nu au fost audiate nici președintele ședinței, nici grefierul privitor la proveniența acestei încheieri. Nu s-a efectuat nici o expertiză criminalistică privitor la autenticitatea amprentei ștampilei și semnăturilor judecătorului, nu a fost identificată nici persoana care a efectuat înscrierea „încheierea este definitivă și irevocabilă...”.

Totodată, instanța reține că Hotărârea din 15 noiembrie 2011 a Curții de Apel Chișinău, s-a aflat spre executare la executorul judecătoresc *****, care a depus și o cerere (vol.1, f.d.32), prin care a solicitat Curții de Apel Chișinău schimbarea modului și ordinei de executare a hotărârii menționate și transmiterea în proprietate lui Cuțarev Vladlen, a lotului de pământ de pe str.Ciuflea, în locul unui alt lot de pe str.Gh.Asachi, care s-ar fi dovedit a fi grevat, iar la prezenta cauză penală nu a fost audiat nici executorul judecătoresc menționat, care a fost implicat nemijlocit în procedura de executare a hotărârii, prin care lui Cuțarev Vladlen urma să i se acorde un lot de pământ conform hotărârii judecătorești rămase definitive.

Referitor la învinuirea adusă lui Cuțarev Vladlen privind săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.d) din Codul penal, instanța concluzionează următoarele: lipsa probelor pertinente și concludente ce ar demonstra că fapta a fost săvârșită de inculpat, nefiind demonstrată intenția, scopul precum și urmările. Iar ca urmare ținând cont de dubiile rezonabile relatate în argumentarea sentinței, instanța urmează să se conducă de principiu „*in dubio pro reo*” iar ca urmare călăuzindu-se de prevederile art.390 alin.(1) pct.2) Cod de procedură penală, urmează să emită o sentință de achitare în cazul în care fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Totodată, potrivit ordonanței privind modificarea acuzării în sensul agravării din 22 mai 2023, inculpatului Cuțarev Vladlen i se impută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari.

Instanța reține că acuzatorul de stat a indicat că inculpatul Cuțarev Vladlen a comis infracțiunea prevăzută de art.190 alin. (5) Cod penal, în redacția anului 2002, cu ulterioarele modificări, adică cu toate ulterioarele modificări de care va suferi norma respectivă, fapt fiind unul neclar la înaintarea acuzării.

La fel, nu este clară poziția părții acuzării prin invocarea la art. 361 alin.(2) lit.d) Cod penal, a daunelor în *proporții mari*, pe când reieșind din aceeași speță la infracțiunea prevăzută de art. art.190 alin. (5) Cod penal, daunele deja sunt în *proporții deosebit de mari*.

Conform prevederilor art. 6 alin. (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Verificând probele administrate la caz, cercetându-le prin prisma prevederilor normelor precitate, din punctul de vedere al pertinentei, veridicității și colaborării lor, instanța ajunge la concluzia că probele nu confirmă comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, de către Cuțarev Vladlen.

În acest context, instanța reține că *obiectul juridic* al infracțiunii are un caracter complex: *obiectul juridic principal* îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile, iar *obiectul juridic secundar* îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere.

Instanța relevă că bunurile imobile nu pot reprezenta obiectul material al sustragerii, din categoria cărora face parte și infracțiunea de escrocherie. Este definitoriu și principal să recunoaștem în continuare că numai bunurile mobile pot reprezenta obiectul material al sustragerii, oricare altă concepție ar însemna dezintegrarea semantică a noțiunii de sustragere.

Totodată, instanța menționează, că *latura obiectivă* a infracțiunii prevăzute de art. 190 din Codul penal, se manifestă prin: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni) – a) acțiunea principală, care constă în dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, adică sustragerea lor; b) acțiunea sau inacțiunea adiacentă, care constă, în mod alternativ, în inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Instanța reține că în prezenta speță nu se regăsește descrierea acțiunilor pretinse de înșelăciune, inducere în eroare sau a altor semne calificative, care ar putea fi imputate lui Cuțarev Vladlen.

Respectiv prin intermediul inducerii în eroare făptuitorul exercită o influențare psihică asupra conștiinței și voinței victimei care, ca și cum cedând bunurile sale făptuitorului, presupune în mod eronat că ultimul este îndreptățit a le lua.

În prezenta speță partea acuzării nu a probat acțiunile de înșelăciune realizate de Cuțarev Vladlen, în vederea comiterii infracțiunii imputate, din moment ce prin înșelăciune se înțelege dezinformarea conștientă a victimei, care constă în prezentarea vădit falsă a realității sau în trecerea sub tăcere a realității, când sunt ascunse faptele și circumstanțele care trebuie comunicate în cazul săvârșirii cu bună-credință și în conformitate cu legea tranzacției patrimoniale.

Astfel, acuzarea reține, că Cuțarev Vladlen având scopul dobândirii ilicite a mijloacelor financiare, a înstrăinat terenul lui *****Marin și a cauzat Primăriei ***** o daună materială în mărime de 536 256 lei.

În cadrul cercetării judecătorești, inculpatul Cuțarev Vladlen a menționat că pământul a fost comercializat deoarece soția acestuia era bolnavă de tuberculoză și avea nevoie de bani.

Atunci fiind proprietar al acestui teren, nu este clar pe cine a înșelat inculpatul Cuțarev Vladlen și în ce constau acțiunile acestuia de înșelăciune.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 190 Cod Penal se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special, și anume a scopului de cupiditate. În cazul infracțiunii specificate la art. 190 Cod penal, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Potrivit speței în cauză, este cert faptul că Cuțarev Vladlen s-a adresat Primăriei Chișinău pentru a i se alocă un lot de teren, fapt care i-a fost refuzat, iar ulterior acest refuz a fost considerat ilegal de Curtea de Apel Chișinău (hotărârea din 15 noiembrie 2011), prin care Consiliul municipal Chișinău a fost obligat de să-i atribui lui Cuțarev Vladlen și familiei acestuia un lot de pământ din intravilanul municipiului Chișinău pentru construcția unei case de locuit particulare.

Mai mult, decizia menționată a fost menținută în vigoare prin decizia Curții Supreme de Justiție din 04 iulie 2012, care a respins recursul Consiliului municipal Chișinău, ca fiind tardiv.

Respectiv în baza acestor documente, inculpatul Cuțarev Vladlen s-a adresat executorului judecătoresc *****, iar ulterior și în Judecătoria Râșcani, *****, care s-a soldat cu emiterea încheierii din 24 decembrie 2012, prin care i s-a recunoscut dreptul de proprietate asupra terenului din

*****, str.Ciuflea cu nr. cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, care conform celor stabilite de către instanță, era liber de orice grevări sau interdicții.

Totodată, la materialele cauzei este anexat ordinul de încasare din 11 aprilie 2013, potrivit căruia Cuțarev Vladlen a achitat în contul Trezoreriei de Stat suma de 912,03 lei, ce constituie mijloace bănești de la realizarea terenului, informația confirmată la capitolul încasării veniturilor din 12 aprilie 2013, respectiv acuzațiile pe acest capăt sunt neîntemeiate.

Așadar, la caz, instanța consideră că prin probele administrate de organul de urmărire penală nu a fost demonstrată vinovăția inculpatului, de comiterea infracțiunii imputate acestuia, or, instanța constată cu certitudine lipsa a careva probe ce ar confirmă că inculpatul a urmărit scopul dobândirii ilicite, a bunurilor altei persoane prin înșelăciune.

În acest caz, instanța nu a identificat faptul că inculpatul ar fi avut intenția de a dobândi ilicit dreptul de proprietate asupra terenului din *****, str. Ciuflea cu nr.cadastral *****, cu suprafața de 0,07 ha, or acestea rămân doar niște afirmații din partea acuzării, în lipsa unor probe concrete.

Conform art. 24 alin. (2), (4), 26 alin. (3), Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CtEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13 ianuarie 2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Demonstrarea faptului că Cuțarev Vladlen a comis infracțiunea de escrocherie, este în sarcina organului de urmărire penală, care după cum s-a remarcat nu a probat acest fapt.

Aceste circumstanțe, combinate cu lipsa probelor concludente în confirmarea învinuirii aduse inculpatului, coroborate cu art. 8 CPP, care prevede că instanța judecătorească interpretează toate dubiile în probarea învinuirii, în favoarea inculpatului – impun necesitatea achitării inculpatului Cuțarev Vladlen.

Pentru a ajunge la această concluzie instanța de judecată a reieșit din faptul că potrivit art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

Potrivit art. 6 par. 2 din CEDO orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

În cauza John Murray vs Regatul Unit (cererea nr. 18731/91 din 8 februarie 1996 par. 51) Curtea a indicat că anumite deducții logice pot fi reținute de către organul de urmărire penală sau de instanțele de judecată. Cu toate acestea a fost menționat că acestea pot avea loc doar în situația în care acuzarea a acumulat împotriva acuzatului cel puțin un „început de probă” (prima facie case), adică anumite indicii care derivă din probe directe, care examinate în mod logic și în coraport cu alte circumstanțe, pot să convingă un juriu independent (judecător) despre existența elementelor infracțiunii.

Este de menționat că în fiecare caz urmează să se verifice dacă probele acuzării sunt suficient de serioase pentru a cere un răspuns din partea acuzatului. Un tribunal național nu poate

conchide asupra vinovăției inculpatului doar din motiv că acesta tace. Absența unor explicații plauzibile (din partea inculpatului), poate permite formarea unei concluzii logice că nu există o altă explicație posibilă decât că inculpatul este culpabil, doar în cazul în care probele acuzării sunt suficient de serioase încât „cer” o explicație plauzibilă din partea acuzatului, iar acesta nu o poate da sau refuză să o facă. Din contra în cazul în care acuzatorul de stat nu a identificat probe suficient de serioase pentru a „cere” un răspuns, absența explicațiilor nu poate determina o concluzie de culpabilitate.

Dezvoltând aceste principii în cauza Telfner vs Austria (cererea nr. 33501/96 hotărâre din 20 martie 2001 par. 15-18) Curtea a indicat că instanțele naționale la îndeplinirea sarcinilor lor, nu ar trebui să pornească de la ideea preconcepută că învinuitul a comis infracțiunea incriminată, sarcina probei este pe seama acuzării de stat, iar orice îndoială ar trebui să beneficieze acuzatului. Prezumția de nevinovăție este încălcată în cazul în care sarcina probei este mutată de la acuzare la apărare.

La pct. 18 din aceeași hotărâre Curtea a specificat că a cere inculpatului să ofere o explicație asupra unor circumstanțe faptice indicate de acuzare, în condițiile în care ultima nu a fost în măsură să administreze probe suficient de serioase (prima facie case) care ar „cere”, o explicație plauzibilă din partea acuzatului, echivalează cu mutarea sarcinii probei de pe umerii acuzării pe cei ai apărării fapt care prin aceeași hotărâre a fost recunoscut ca fiind contrar art. 6 par. 2 din Convenție.

Instanța de judecată, luând în calcul probele cercetate, precum și pornind de la principiile enunțate anterior, reiterează că nici o probă din cele cercetate nu demonstrează dincolo de orice dubiu rezonabil că, inculpatul Cuțarev Vladlen a dobândit ilicit bunurile Primăriei prin înșelăciune, cauzându-i daune în proporții deosebit de mari.

În viziunea instanței de judecată, neelucidarea circumstanțelor faptice enunțate anterior, în tandem cu lipsa unor probe că anume inculpatul Cuțarev Vladlen, ar fi comis infracțiunea de escrocherie în circumstanțele menționate de partea acuzării, împiedică formularea unei concluzii referitoare la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii care îi este incriminată și anume cea stabilită de art. 190 alin. (5) Cod Penal al RM, or, probele administrate în această cauză, nu demonstrează acest fapt.

În aceste circumstanțe, din motiv că nu a fost demonstrat că Cuțarev Vladlen ar fi comis fapta incriminată de art.190 alin.(5) Cod Penal al RM, cu referire la prevederile art. 390 alin. (1) pct. 3) din Codul de procedură penală, instanța de judecată consideră că inculpatul Cuțarev Vladlen urmează a fi achitat pe învinuirea care i se aduce privind săvârșirea infracțiunii stabilite de art. 190 alin.(5) Cod Penal pe motivul că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

La caz instanța de judecată reține prevederile art. 387 alin. (2) pct.1) Cod de procedură penală, potrivit cărora în cazul când se dă o sentință de achitare, instanța: respinge acțiunea civilă dacă nu s-a constatat existența faptei incriminate sau fapta nu a fost săvârșită de inculpat, respectiv instanța va respinge acțiunea civilă, potrivit cererii depuse de partea vătămată.

Dat fiind faptul că inculpatul Cuțarev Vladlen a fost achitat pe ambele capete de acuzare, instanța consideră ca decăzută necesitatea de a se expune în privința solicitării avocatului Dorfman Igor referitor la încetarea procesului penal.

Cerințe privind încasarea cheltuielilor judiciare lipsesc.

Conform prevederilor art.art.389-395 Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H o t ă r ă ș t e:

CUȚAREV Vladlen învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit.d) Cod Penal al Republicii Moldova se achită din motivul că *fapta nu a fost săvârșită de inculpat.*

CUȚAREV Vladlen învinuit în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod Penal al Republicii Moldova se achită din motivul că *fapta nu a fost săvârșită de inculpat.*

Potrivit dispoziției art. 390 alin. (3) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, sentința de achitare duce la reabilitarea dep***** a inculpatului.

Potrivit art. 390 alin. (2) Cod de Procedură Penală al Republicii Moldova, organul de urmărire penală este obligat să continue urmărirea penală pentru identificarea făptuitorului.

Măsuri preventive sau alte măsuri procesuale de constrângere, pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, în privința lui **CUȚAREV Vladlen** nu au fost aplicate.

Acțiunea civilă a părții civile a **Primăriei *******, conform art. 387 alin. (2) Cod de Procedură Penală, se respinge.

Sentința este cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Chișinău în termen de 15 zile, prin intermediul judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Președintele ședinței
judecător
Copia corespunde originalului

Ialanji Arina

Hotărîrea a devenit definitivă (executorie) la „_____” _____
Judecător Ialanji Arina